

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حمید بهشتی
۲۶ نومبر ۲۰۱۷

نقد کتاب "جان دادن برای کابل"

"جان دادن برای کابل" عنوان انتخابی "مارکو زلیگر Marco Seliger" برای جمع بندی خویش از مشاهدات شخصی و مصاحبه هائی است که وی پس از بارها حضور در افغانستان با سربازان المان داشته است. مهم ترین وجه مشاهدات او جان دادن سربازان و واکنش آنان در رویارویی ناگهانی با خصم در جبهه و عکس العمل های بی حساب و غالباً شدیدی است که از آنان بروز نموده و آنچه که از آن به جای مانده است. "زلیگر" با شرح این جنبه های حضور سربازان المان در افغانستان سؤالی را که به صراحت در متن کتاب مطرح نمی سازد در اذهان خوانندگان خویش به جای می گذارد.

او این پرسش را بیان نمی کند که چرا سربازان را بدین جنگ می فرستند. اما از یکی از آنان نقل می کند: "ما نمی دانیم برای چه اینجا جان خود را به خطر می افکنیم". [۱]

وی تناقضاتی را که میان اهداف طرح شده و واقعیات کنونی افغانستان وجود دارند نشان می دهد. او به سخن وزیر دفاع المان در ۲۴ اکتوبر ۲۰۰۴ اشاره می کند که: "سربازان المان در افغانستان اشغالگر نبوده بلکه یاران به لباس سربازی اند" و می نویسد ۲۰۰ تن یاران غیر نظامی و صدها و هزاران سرباز المانی نشاندهنده این است که معنای یاران در لباس سربازی چیست. [۲]

"زلیگر" همچنین عواقب این جنگ برای سربازان را بخوبی نشان می دهد:

تا سال ۲۰۱۱ جنگی را که سیاستمداران المان از به زبان آوردن واژه "جنگ" در باره آن بیم داشتند موجب ایجاد ۵ هزار بیمار روانی در میان سربازان المان گشته است که ۲۲۰۰ تن آنان به بیماری روانی مزمن کابوس بازمانده از جنگ (PTBS) مبتلا گشته اند. [۳]

آمار درمان بیماری کابوس بازمانده از جنگ

این ثابت شده است که اگر به بیماری های روانی ناشی از جنگ توجه نشود، به بیماری روانی کابوس بازمانده از جنگ (PTBS) تبدیل و ده ها سال می ماند. مبتلایان به این بیماری زود از کوره در می روند، زود زهره شان می ترکد، دچار بی خوابی و کابوس می گردند و از خانواده و دوستان خود را کنار می کشند، دیگر خوشحال نمی شوند، درونگرا و خشن و برای اطرافیان خطرناک می شوند. بیمارستان های آلمان آمادگی نداشته، آنها را متهم می کنند که مرض شان ساختگی است. کسی آنها را تحویل نمی گیرد و در آلمان علیه آنها تظاهرات می شود. [۴]

مطابق تحقیقاتی که در آمریکا و اسرائیل شده است ۳۰ درصد سربازان به جبهه رفته به بیماری روانی کابوس بازمانده از جنگ دچار می گردند [۵]

سربازی به نام کابوس ماتیاس هون که سرانجام کارش به تیمارستان می کشد می گوید: "آنها ما را حشری جنگ کردند و حال تشخیص می دهند که مخ ما معیوب شده ولی شانه از مسؤلیت خالی می کنند". وی می افزاید: "من سهم خویش را از قراری که با آلمان داشتم ایفا کردم. حال باید آلمان سهم خود را ایفا کند. من خواستار بازگشت به زندگی خویش هستم". [۶] این در حالیست که مردم آلمان سرانجام به آنان می گویند: "شما که مجبور نبودید به جبهه جنگ بروید. اگر نرفته بودید این مشکلات را هم نداشتید". [۷]

نویسنده همچنین شرح می دهد چه عواقبی فرار برنامه ریزی شده نیروهای غرب از افغانستان به دنبال دارد: سربازان آلمانی که قول سیم کشی روستای قتل عام (Quatlum) را در صورت آمادگی اهالی به همکاری با آنان می دهند، در پاسخ آنان که فقط در صورتی که المانها از اهالی در مقابل طالبان حمایت کنند با اینکار توافق دارند، به آنان می گویند: شما خودتان گروه های مدافع محلی موسوم به "اربکی" را به وجود آورید. نویسنده می گوید ایجاد گروه های اربکی در میان اهالی، سنت است و معمولاً از افرادی تشکیل می گردد که با یک دیگر قوم و خویش بوده، مقاصد خویش را نیز دنبال و دعوای قدیمی را به نفع خویش فیصله می دهند. وی می افزاید شبه نظامیان روستاها موجب رقابت های باندی بین آنان گشته، به جنگ داخلی خواهد انجامید و عملکرد قانون گریز آنان موجب به وجود آمدن نیروهای شورشی غارتگر و غاصب می گردد. اما از آنجائی که غرب، قصد دارد مطابق زمانبندی افغانستان را ترک کند، این نیروها را به وجود می آورد. زیرا بدون آنها ثابت ممکن نبوده و بدون ثابت نیز غربی ها نمی توانند عقب نشینی نمایند. سرانجام نیز مشکل حضور آنان برای افغانها باقی می ماند. [۸]

شورا جلو مسجد قتل عام با شرکت سربازان المان

این کتاب حاوی اطلاعات فراوان و خواندنی است.

بیورقی ها

۱ - "جان دادن برای کابل" - صفحه ۶۵

۲ - ص ۴۵

۳ - صص ۳۵ و ۱۱۲، Posttraumatische Belastungsstörung (PTBS)

۴ - ص ۱۰۸

۵ - همانجا

۶ - ص ۱۱۳

۷ - ص ۱۰۰

۸ - ص ۱۷۸

مشخصات کتاب

Marco Seliger

Sterben Für Kabul

Aufzeichnungen über einen verdrängten Krieg

Mittler Verlag, 2011